

ПЕТАР МАТОВИЋ

КАПИТАЛИЗАМ

ГОВОРИ ОТАЦ АЛЕКСАНДАР ШМЕМАН

*Дође вријеме, њисџе дан; ко куџује
нека се радује, и ко њродаје нека не жали,
јер ће доћи зњев на све људсџво њихово.*

(Језекиљ, 7:12)

*Лакше њрихваџам брезе које џуџије
иза олиџара, у јесен, кроз њолуџани
џрозор цркве неџо речи које извиру*

*џако џроџоведнички, џо џрироди
џосла. Пусџи да будем храйава
бела кора, џолен овоџ сџабла.*

*Ноћ се воли збоџ диодне џлавейџи,
умекџалих зраниџа сџвари, алузиџа
на дубине космоса. Свеџ се*

*деџава сџакленим солиџерима,
обучен у светлост као у хаџине,
у блесџима џироким као булевари.*

*Знак рибе џосџоји јоџ само на
конзервама. Расџури џе џиџина
у хийермаркеџу да би освесџио*

крв и месо, хлеб и вино. Радос̄ӣ
с̄ӣиже од ш̄алӣера кад на одложена
йлаћање йрис̄ӣане: нека тако

буде! То је оно још̄ једино
од евхарис̄ӣје. Амин.

ПОЉСКА

Знам ја шїа је Пољска, йредео мочвара и блаїа

(Ч. Милош)

*Има нешїо у йом сивилу,
сїрайїусима шїо се данима не
йовлаче, усамљеностї чије речи
ћуїе као досадна кица; вранама
нейрегледним йо црним крововима
Галиције. Само су овде йорњеви
гоїике црвени и зраче йоїло у
вришїућем врилогу ласїавица.*

*Сїамбена насеља извиру уз
ограде конценїрационих логора,
роба широке йоїрошње на рафовима
у синагогама; меноре йламїе у
кафеима, на чийканим миљеима.
Само овде Јевреји умеју да
йрају док их нема.*

*Смирење долази из зидова,
йодлуїьених, йлинских инсїалација,
доїрајалих, концизне унуїрашњостї,
чамовне; лица без мимике, уїорне.
Само се Марије Дјеве осмехују
са кийова на раскрсницама,
блажено.*

Као *пре̄зр̄ц̄ӣ* зрневља одјекују
консонан̄ӣи, на̄омилани. И сада
пра̄ӣӣ *ӣе̄* *ӣа̄ј* *вешар̄* *ц̄ӣо* се *ӣо̄ӯӣ* *чеш̄ља*,
гус̄ӣо̄з̄, у *ӣо̄ља* ражи, зреле, звукао до
ниских брӣцӯћих облака Бал̄ӣшка,
не̄ӣре̄зледно. Само у Пољској
сивило има *ӣо̄йлину*. И бол,
који се да заволет̄ӣ.

КРОЗ МРЕЖЕ

За М.

*Мреже њамџе њене
џрејсове џраџи fake-
роет блоџ џоезију чџџа
џред сан коса јој се
џросџе џо џосџељи као
инсџираџивна ноћ џледам
мале минђуше у ресџи
леџо је сложила као
злаџна зрнца мудросџи
џрислоним ухо на џено
слушамо једно мало
море како хучи за нас*

ПЕШЧАНА ОЛУЈА

Немој заборави́ти како се крећу цесѝе.
Поља сунчаних колекѝора и ѝицина
у којој чујеѝ само ѝренос сѝрује кроз
каблове. Али кожа ѝривлачи зрнца ѝеска
као неважне мудросѝи. Чесѝице заѝварају

ѝоре, ѝо видици ѝод кайцима док осмаѝраѝи
надолазећу олују, муње крај црних ѝанела.
Памѝићѝеѝ само одразе на ѝима, одблеске
чисѝе енерѝије, небеса у ниском налеѝу;
да је судбину моѝуће измениѝи. Бришу се

ѝраѝови оѝровница и асфалиѝа. Вице не осећаѝи
имѝулсе, наѝајања заћуѝала су. Ово је
вѝтар који ѝи ѝредаје чекања и расѝројсѝива.
Пусѝиња належе на ауѝомобилска сѝакла,
брисачи носе ѝежину дина и беѝа. Немој

заборави́ти како се ван ѝехнолоѝија крећу
субјекѝи. Пажљиво корисѝи сисѝем оѝледала.
Иза ѝебе некад у врелини насѝајаће језера
кварца: рефлексѝе, криве, сѝално ће ѝе ѝраѝиѝи,
као живоѝ из реѝровизора заслейљиваѝи.

О ФРЕЈМУ

Искључиће се најјања
џризори разлисиће се у фрејмове
у заџреџаићене џаузе у речи
које се заусџављају сиори фрејм
рејџи сведочиће џокреџе несџварне
за џудско џело џрекиди џоворе
о моџућносџима о неверици

За џочџак џамџићемо у HD
резолуцији живећемо у сиџраку
од џикселизације меџео најаве
џроџнозираће шумове у џреносу
сиџнала како одржаџи слику из
невидљивих џачака у џасивним
крајевима молићемо за
фреквенцу у којој се неће
размазаџи лица фудбалера
бројеви на дресовима у џрку

Неће нас болейи овај свеџ џоџа неће
биџи само сиџреџња налик на вечносџи
сумња у квалиџеџи и несџурносџи

ДОБРО ЛЕТО

*Распиао сам се с њријатиљима
у смеху и радосици у леињој ноћи.
Лак веиар њокренуо је шум лииа,
који ме лојално њраици у маицици
мирних свеициљки. Нема инсекаица и
луишалачких лавежа. Видим ииај дах
свежине као њријатиносци сиаибених
зграда, нарушене фасаде оиажам
да су њриродне и драге. То су она
сирујања која донесу мирисе суве
вегеиације и мах учине леиом.*

*Распиали смо се у расиоложењу и
затио не носим ниједну ииещку мисао,
ницица цицио ме изоицицава из иока улице;
иа лакоћа њомало смоиано ме весели.
Никад вице живоица када овде и сада
јеси, њоииуно. А ио је веициина коју
не њоседујем, ииек инцидени. Као
веиар у овим кроцињама, ио осећање
слаби, нењримеиан њресианак креицања,
смирај који враици усиајалосци, иежину.
Склон навикама, нећеи их њримеицици.*

КАДА СЕ КАРДЕНАЛ ОВДЕ ПРОБУДИ

Јуџиро, дизање магле, боје драже
луминисцентно, тишина зуји у
погащеној електрици, а лепо је и брескве
уцају као људски живци као
рајници предуго у рововима
та прешерана зрелост чист је РТТS,
помисли: дани балкански су само
крави, сада чујеш породичне
фотографије горе у вајри, и кров, и
полице са књигама, повремено
експлодирају дезодоранси, црта
говоре цминке, те маскаре пре
но цто се исцоје, предмет
прогањају горе него месо,
данас ти стихови требају да би
разазнао црта је иза речи, иза
свега, поезија не значи као хлеб
или новац већ морфијум, али зашто
у ово лепо када јрска све од
уноће, зрелости, када је сунцу
педаљ до врхунца, у теби сирилна
расула – насиља, само насиља,
бесови, ошћени: других поређења
никаких, никаквих, никаквих...